

Sygn. akt VU 1105/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

z dnia 31 sierpnia 2015 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1105/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy R. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę V. B. prowadzącego działalność gospodarczą (...)w K. w dniu 31 sierpnia 2014 roku była pozorna likwidacja stanowiska pracy. W uzasadnieniu ZUS podkreślił, że z przeprowadzonego postępowanie wyjaśniającego z płatnikiem składek wynika, iż faktycznym powodem rozwiązania umowy o pracę z R. P. była jego nieobecność w pracy spowodowana chorobą i koniecznością utrzymywania przez pracodawcę kontaktu z klientami. Pracodawca natomiast zatrudnił innego pracownika, który przejął obowiązki R. P..

W odwołaniu od tej decyzji, złożonym dnia 7 października 2015 roku, R. P. wniósł o jej zmianę i uznanie, że umowa o pracę została rozwiązana z powodu likwidacji stanowiska pracy. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że pracodawca nie przedłużył z nim umowy o pracę ze względów ekonomicznych a sam przejął jego obowiązki.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Wnioskodawca R. P., urodzony (...), złożył w dniu

22 maja 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek k. 1 w aktach przedemerytalnych)

R. P. z zawodu jest malarzem budowlanym. Ma uprawnienia do prowadzenia samochodu osobowego kat. B.

Od 1 września 1966 roku do 30 czerwca 1991 roku pracował w przedsiębiorstwach państwowych. Następnie od 1 lipca 1991 roku do 15 kwietnia 1992 roku pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Od 16 kwietnia 1992 do 31 grudnia 2004 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą „ Zakład (...) (...)”. Zlikwidował działalność z uwagi na problemy z kręgosłupem. Następnie od 6 maja 2005 roku do 5 maja 2006 roku pobierał zasiłek dla bezrobotnych.

W okresie od 1 listopada 2009 roku do 31 stycznia 2010 roku był zatrudniony na podstawie umowy na czas określony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na stanowisku magazyniera.

(dowód: zaświadczenia k.2-6 akt przedemerytalnych, świadectwo pracy z dnia 1 lutego 2010 roku k.7 akt przedemerytalnych, kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k.11 akt osobowych część A, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 17 minuta 52 sekunda- 25 minuta 15 sekunda)

W czerwcu 2013 roku wnioskodawca przeszedł operację z powodu nowotworu jelita.

W dniu 1 sierpnia 2013 roku R. P. został zatrudniony przez swojego zięcia V. B. prowadzącego od 2012r. działalność gospodarczą (hurtownię tkanin) pod nazwą(...)w K. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku przedstawiciela handlowego w swojej hurtowni tkanin. R. P. zajmował się pozyskiwaniem klientów. Jeździł z próbkami tkanin do Centrum Handlowego w T. oraz w R.. Początkowo działalność gospodarcza prowadzona przez zięcia skarżącego przynosiła straty, dopiero w 2014 roku firma osiągnęła pierwsze zyski.

(dowód: umowa o pracę z dnia 1 sierpnia 2013 roku k.21 akt przedemerytalnych i k.1 część B akt osobowych, świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2014 roku k. 8 akt przedemerytalnych i k.2 w aktach osobowych część C, zeznania świadka V. B. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 3 minuta 22 sekunda - 17 minuta 52 sekunda, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 17 minuta 52 sekunda- 25 minuta 15 sekunda)

Wnioskodawca, z powodu problemów z kręgosłupem, w dniu 16 września 2013 roku stał się niezdolny do pracy i do dnia 16 marca 2014 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. Następnie w okresie od 17 marca 2014 roku 14 lipca 2014 roku przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2014 roku k. 8 akt przedemerytalnych i k.2 w aktach osobowych część C, karta wynagrodzeń k.9-11, decyzja ZUS z dnia 24 kwietnia 2014 roku k. 4 w aktach o świadczenie rehabilitacyjne)

W dniu 31 lipca 2014 roku V. B. wypowiedział R. P. umowę o pracę z zachowaniem 1-miesięcznego okresu, który upłynął w dniu 31 sierpnia 2014 roku, wskazując jako przyczynę wypowiedzenia likwidację stanowiska pracy. Faktycznie V. B. uznał, że stan zdrowia R. P. uniemożliwia mu wykonywanie pracy. W okresie długotrwałej nieobecności skarżącego w pracy V. B. przejął wszystkie obowiązki skarżącego

(dowód: karta wynagrodzeń k.9-11, rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dniem 31 lipca 2014 roku k.22 akt przedemerytalnych i k.1 w aktach osobowych część C, świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2014 roku k. 8 akt przedemerytalnych i k.2 w aktach osobowych część C, zeznania świadka V. B. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 3 minuta 22 sekunda - 17 minuta 52 sekunda)

Wnioskodawca wrócił do pracy w dniu 1 sierpnia 2014 roku, ale faktycznie od tego dnia do dnia 27 sierpnia przebywał na urlopie wypoczynkowym, a w dniach 28 i 29 sierpnia 2014 roku został zwolniony na poszukiwanie pracy.

(dowód: karty wynagrodzeń k.9-11 , zeznania świadka V. B. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 3 minuta 22 sekunda - 17 minuta 52 sekunda)

W czasie nieobecności w pracy R. P. jego obowiązki przejął V. B., który sam utrzymywała kontakty z klientami. W dniu 18 października 2014 roku V. B. zatrudnił na czas określony do dnia 31 grudnia 2014 roku w swojej firmie (...) na stanowisku magazyniera i pracownika biurowego. Nie jeździł on klientów, ponieważ nie ma on prawa jazdy kat. B.

(dowód: karta wynagrodzeń k.10, zeznania świadka V. B. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 3 minuta 22 sekunda - 17 minuta 52 sekunda, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2016 roku 17 minuta 52 sekunda- 25 minuta 15 sekunda)

R. P. od 2 września 2014 roku jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy (...)w Ł. jako bezrobotny i od dnia uprawniony był do pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

(dowód: zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w Ł.z dnia 14 maja 2015 roku k. 9 akt przedemerytalnych)

Na dzień rozwiązania stosunku pracy tj. 31 sierpnia 2014 roku R. P. udowodnił staż pracy w wymiarze 39 lat 2 miesięcy i 8 dni w tym 33 lata 5 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 4 lata, 8 miesięcy i 22 dni okresów nieskładkowych.

(dowód: załącznik do decyzji z dnia 31 sierpnia 2015 roku k.41 akt przedemerytalnych)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2004r., nr 120, poz. 1252 z późn. zm.) świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 – 8.

Wnioskodawca domaga się przyznania świadczenia przedemerytalnego jako należący do kręgu osób opisanych w punkcie 2 wskazanego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która **do dnia rozwiązania stosunku pracy** lub stosunku służbowego **z przyczyn dotyczących zakładu pracy**, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.1), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 3 ww. ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180- dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W będącej przedmiotem osądu sprawie spełnienie przez wnioskodawcę warunków wymienionych w art. 2 ust 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych było bezsporne. Wnioskodawca nadal jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, przez okres ponad 6 miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych i w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o świadczenie przedemerytalne złożył w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez PUP.

Wnioskodawca ukończył 60 lat i legitymuje się wymaganym 35-letnim okresem uprawniającym do emerytury. A ostatnie zatrudnienie było dłuższe niż 6 miesięcy

Wnioskodawca nie spełnił natomiast warunku rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia.

Spornym pozostawało, czy rozwiązanie z nim stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. W tym miejscu wskazać należy, że definicja legalna "przyczyn dotyczących zakładu pracy" została uregulowana w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a-d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415) gdzie wskazano, iż ilekroć jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy oznacza to:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami kodeksu pracy, w przypadku rozwiązania stosunków pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunków pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub, gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy;

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Organ rentowy zakwestionował wystawione skarżącemu w dniu 31 sierpnia 2014 roku świadectwo pracy w którym wskazano, że przyczyną rozwiązania stosunku pracy była przyczyna leżąca po stronie pracodawcy tj. likwidacja zajmowanego przez skarżącego stanowiska pracy – przedstawiciela handlowego.

Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości jak dokumenty urzędowe (art. 244 k.p.c.)

Wobec zakwestionowania przez organ rentowy prawdziwości świadectwa pracy co do przyczyny rozwiązania stosunku pracy, na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodu, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę była przyczyna leżąca po stronie pracodawcy.

Wnioskodawca nie sprostował temu obowiązkowi. Sąd Okręgowy nie dał wiary V. B. i R. P. w części w jakiej twierdzili, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę była likwidacja stanowiska pracy z uwagi na kondycję finansową firmy, gdyż są wewnętrznie sprzeczne. I tak V. B. zeznał, że kondycja finansowa jego firmy był zła, ale w początkowym okresie

działalności tj. w latach 2012-2013, a zatem w dacie zatrudnienia skarżącego, a nie jego zwolnienia. Natomiast w 2014r. firma odnotowała pierwsze zyski i zatrudniła w dniu 18 października 2014 roku nowego pracownika J. S. na stanowisku magazyniera i pracownika biurowego.

Ponadto bowiem skarżący jak i jego pracodawca przyznali, że stan zdrowia wnioskodawcy uniemożliwił mu wykonywanie jego obowiązków pracowniczych. Potwierdza to fakt, że tuż przed zatrudnieniem (1 sierpnia 2013r.) tj. w czerwcu 2013r. skarżący przeszedł operację, a następnie od dnia 16 września 2013 roku nieprzerwanie aż do dnia 14 lipca 2014 roku był niezdolny do wykonywania pracy (okres przebywania na zwolnieniu lekarskim oraz na świadczeniu rehabilitacyjnym). Faktycznie skarżący wykonywał swoje obowiązki pracownicze tylko przez okres 1,5 miesiąca. Po zakończeniu świadczenia rehabilitacyjnego aż do dnia wypowiedzenia mu umowy o pracę przebywał na urlopie wypoczynkowym. Obowiązki skarżącego od momentu jego choroby przejął pracodawca. To on pozyskiwał nowych klientów i utrzymywał kontakty z dotychczasowymi klientami. Oznacza to, że w firmie była potrzeba pracy na stanowisku przedstawiciela handlowego, a sytuacja finansowa firmy prowadzonej przez zięcia skarżącego w 2014r. to umożliwiała. Finanse jak wynika z zeznań V. B. były o tyle istotne, że nie było go stać na dalsze płacenie pensji teściowi, który z uwagi na zły stan zdrowia nie mógł swoich obowiązków wykonywać. Skoro pracodawca musiał sam pozyskiwać klientów, co należało do obowiązków skarżącego, to niecelowym było jego dalsze zatrudnianie. Jak z tego wynika, to zatem nie zła kondycja finansowa firmy zadecydowała o zwolnieniu wnioskodawcy, ale fakt że nie mógł on tej pracy wykonywać.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadka V. B. jak i samego wnioskodawcy wykazało zatem, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, ale z przyczyn leżących po stronie skarżącego.

Prawo do świadczenia przedemerytalnego uzależnione jest od łącznego spełnienia warunków wynikających z art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Nie spełnienie przez skarżącego warunku rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy wyklucza nabycie przez niego prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy jako nieuzasadnione.